

Panium - Bir Numara

On Birinci Bölüm

Jeff Pippenger

2025-02-25

Bir süredir dikkatimizi Daniel 11:40'ın gizli tarihine yoğunlaştırıyoruz ve son haftalarda Rab dikkatimizi 27. ayete yöneltti:

Her iki kralın da yüreği kötülük yapmaya kararlı olacak; aynı masada yalan söyleyecekler; ama bu başarılı olmayacak; çünkü son, belirlenen zamanda olacaktır. Daniel 11:27.

Başlangıçta, ayrıntılar konusunda emin değildim—ne zaman, nerede ve o masada kimlerin oturup birbirlerine yalan söyledikleri—ama bu sorular artık gözden geçiriliyor. Son birkaç Şabat boyunca, bu satırları işlerken bazı yanlış adımlar attım. Yine de, ilahi takdir olduğuna inandığım bir yönlendirme sayesinde, Caesarea Philippi ile simgelenen ve 13-15. ayetlerde temsil edilen ittifaklar açığa çıkmaya başladı. Bazı unsurlar hâlâ biraz daha netleştirme gerektirse de, Rab'bin bu ayetlerin üzerinden elini kaldırarak anlamlarını açığa çıkardığına inanıyorum.

Bu kavrayış, geçen Şabat'taki Zoom toplantısından hemen sonra netleşti. Bir hafta önce, 10–15. ayetlerdeki tarihsel anlatıların girift etkileşimi beni çarpmıştı. Düşüncelerimi özetleyen bir kısa mesaj yazıp birkaç kişiye gönderdim ve bunları Cuma akşamı paylaşmak istediğimi söyledim. Bu ayetlerdeki meseleleri tasnif etmeye çalışıyor, derinlemesine önemli bir şey olduğuna inanıyordum. Var, ama ilk başta öne sürdüğüm şey değilmiş. Bu pasajla boğuşurken son bir buçuk hafta boyunca yaşadığım tökezlemelere rağmen tanıdık bir ilahi inayeti fark ediyorum. Rab, özel ve hayati bir gerçeğin mührünü açıyordu. İnsani unsur tamamen açığa çıkarılıp bir kenara bırakıldığında, Yahuda oymağının Aslanı tarafından açılan hakikat, kavradığımdan bile daha derin olduğunu gösteriyor.

5-9. ayetler

Putin, Güney Kralı olarak, 11. ayetin yerine gelmesini sağlayacak şekilde Ukrayna savaşında zafer kazanacak olan Ptolemaios'u yansıtır. Tarihsel olarak, IV. Ptolemaios Filopator'un Rafya Savaşı'ndaki zaferi bu ayeti yerine getirmiş ve Putin'in yaklaşan başarısını önceden örneklemiştir. 5-9. ayetler, papalığın 1.260 yıllık yönetimini (538-1798) titiz ayrıntılarla önceden haber veren bir tarih çizer. Bu ayrıntılar geçmişte defalarca incelendi; bu yüzden burada 5-9. ayetlerde yerine gelen ve 538'den 1798'e uzanan dönemde yankısını bulan peygamberî bir işaret taşıyı vurgulayacağım.

Bu dönem, güneydeki Ptolemaios Krallığı ile kuzeydeki Seleukos Krallığı arasında, güneydeki kralın kızını kuzeydeki kralla evlendirmesiyle mühürlenmiş bir antlaşmayla başladı. Bu evlilik, güneydeki kralın kuzeyi işgal edip kuzeydeki kralı esir alarak Mısır'a götürmesiyle sona eren yedi yıllık bir dönemi başlattı; esir kral daha sonra attan düşerek öldü.

Bozulan Bir Antlaşma

İstila, bozulan bir antlaşmadan kaynaklandı. Yedi yıllık dönem başladıktan sonra, kuzeydeki kral, güneyli prensesle evlenip antlaşmayı güvence altına almak için ilk eşini boşadı. Daha sonra güneyli eşini boşayıp ilk kraliçesini yeniden kraliçe yaptı. Bu durum, ilk kraliçenin güneyli kraliçeyi ve maiyetini idam ettirmesine yol açarak Mısır'daki güneyli kraliçenin ailesini öfkelenirdi.

Peygamberî bir kavrayışla, yedi yıl, üç buçuk yıllık iki dönem olarak görülebilir; nitekim çarmitan önceki ve sonraki üç buçuk yıl birlikte, Mesih'in antlaşmayı pekiştirdiği haftayı temsil ediyordu. Üç buçuk motifi, MÖ 723'ten 1798'e kadar İsrail'in kuzey krallığı üzerine uygulanan "yedi kez" lanetinde de görülür. Bu "yedi kez", orta noktası 538 olmak üzere, her biri bin iki yüz altmış olan iki döneme ayrılmıştır. Yedinin iki üç buçukluk döneme bölünmesine dair bu örnekler rastlantı değildir; amaçlıdır.

Mesih'in antlaşmayı pekiştirdiği haftanın ortasındaki bölünmede haç merkezi temsil eder ve böylece Mesih'in üç buçuk yıl boyunca mesajı bizzat tebliğ etmesine, ardından da öğrencilerinin aynı süre boyunca mesajı tebliğ etmesine işaret eder. "Kuzey krallığına karşı yedi zaman" bağlamında, 538 yılı tarihi iki döneme ayırır: önce putperestliğin kutsal yeri ve orduyu ayaklar altına aldığı bir dönem, ardından aynı süre boyunca Papalığın kutsal yeri ve orduyu ayaklar altına alması. Peygamberlik sembolizminde "yedi", üç buçukla temsil edilir; üç buçuk ise kırk iki ay, üç buçuk gün ya da yıl, bin iki yüz altmış, iki bin beş yüz yirmi ve bir zaman, iki zaman ve yarım zaman ile temsil edilir. Bağlamda, bu sayıların hepsi birbirinin yerine kullanılabilir.

Ptolemaios I'in (Büyük İskender'in bir generali) soyundan gelenler tarafından yönetilen ve Mısır'ı kontrol eden Ptolemaios Krallığı ile, Seleukos I'in (İskender'in bir başka generali) soyundan gelenler tarafından yönetilen ve Suriye dahil Orta Doğu'nun büyük kısmını kontrol eden Seleukos İmparatorluğu arasında yapılan antlaşma, MÖ 253'te İkinci Suriye Savaşı'nı sona erdirdi. Savaş yedi yıl önce, MÖ 260'ta başlamıştı. Antlaşma onaylandıktan yedi yıl sonra, MÖ 246'da bozuldu. On dört yıl, iki yedi yıllık döneme bölünmüştür: ilk yarısı savaş, ikinci yarısı barıştır. Bu on dört yıl İkinci Suriye Savaşı ile başlar ve Üçüncü Suriye Savaşı ile sona erer. Tarihteki bu tür bir simetri, bu tarihin on birinci bölümün beş ile dokuzuncu ayetlerinde temsil edildiğini fark ettiğinizde daha da belirginleşir. Antlaşma ve onun bozulması, ayetlerin ve onları yerine getiren tarihin odak noktasıdır.

Bu, 538 ile 1798 arasındaki Papalık egemenliğiyle örtüşür. O dönemin sonlarına doğru, Napolyon Bonapart Vatikan ile bir antlaşma yaptı. Vatikan'ın 1797 tarihli Tolentino Antlaşması'nı ihlal etmesini gerekçe göstererek, Napolyon 1798'de General Berthier'i Papa'yı esir almak üzere gönderdi. Papa 1799'da Fransa'da öldü. Bu 1260 yıllık dönem 31-39. ayetlerde ayrıntılandırılmıştır.

5-9. ayetlerin tarihi, 31-39. ayetlerin tarihiyle paraleldir ve Daniel 11'de iki tanık sunar. Her iki hat da aynı peygamberlik yol işaretlerini paylaşır; güney ve kuzey kralları arasındaki dinamikleri ortaya koyar. Her dönem üç buçuk yıllı simgelenir ve sonunda güney kralının üstün gelmesi, kuzey kralını yakalayıp onu güney ülkesine götürmesi ve orada iki kuzey kralının da ölmesiyle sonuçlanır. Her iki durumda da, metnin belirttiği gibi, güney kralı ganimetle geri döner:

Ve ayrıca onların tanrılarını, prenslerini ve gümüşten ve altından değerli kaplarını tutsak olarak Mısır'a götürecektir; ve o, kuzeyin kralından daha çok yıl yaşayacaktır. Daniel 11:8.

Ptolemaios'a göre bu, kuzey kralının daha önce yağmaladığı hazineydi; Napolyon içinse, Vatikan'ın yağmalanıp Fransa'ya götürülen zenginlikleriydi. Bu iki tanıklık, kuzey kralının ölümünün attan düşmekle sembolize edildiğini gösterir. Vahiy 17'de, canavarın üzerinde oturan kadın Katolik Kilisesi'ni temsil eder:

Böylece beni Ruh'ta çöle götürdü: al renkli, küfürkâr adlarla dolu, yedi başı ve on boynuzu olan bir canavarın üzerinde oturan bir kadın gördüm. Vahiy 17:3.

Bindiği canavar Birleşmiş Milletler'dir. Vahiy 17, 1798'de aldığı ölümcül yaradan sonra onun iktidara yeniden kavuşmasını anlatır. Sekizinci krallık olarak, egemenliğini yeniden sürdürür; bu, canavara binmesiyle simgelenir:

Ve senin gördüğün kadın, yeryüzünün kralları üzerinde hüküm süren o büyük kenttir. Vahiy 17:18.

1798'deki ölümcül yara, Kuzey Kralı'nın attan düşüp öldüğü 5-9. ayetlerde önceden simgelenmişti. Daniel 11'deki bu iki satır, 41-45. ayetlerle paralellik gösterir. 41. ayette işaret edilen ABD'deki Pazar yasası, papalığın canavar üzerindeki son yolculuğunu başlatır. Bu dönem bu iki satırda yansıtılır. Ellen White, Daniel 11'de gerçekleşen "tarihin büyük bir kısmı'nın "tekrar edileceğini" belirttiğinde, 5-9 ve 31-39. ayetler 41-45. ayetlerle paralellik gösterir.

Sadece Kırkinci Dize

31'den 45'e kadar olan ayetler arasında, yalnızca 40. ayet üç buçuk günlük kehanet süresinin dışında kalır. Daniel'in 45 ayetinin son üçte biri içinde benzersiz bir tarihi temsil eder. 16. ayette, putperest Roma İmparatorluğu'nun tarihi dört hükümdar üzerinden anlatılır—Pompey, Julius Caesar, Augustus Caesar ve Tiberius Caesar. MÖ 31'deki Aktium Savaşı'nda Augustus'un zaferi, Roma İmparatorluğu'nun 360 yıllık egemenliğini başlattı ve 24. ayetteki "zaman"ı yerine getirdi:

Barış içinde eyaletin en verimli yerlerine bile girecek; babalarının da atalarının da yapmadığını yapacak; ganimeti, yağmayı ve serveti aralarında dağıtacak; evet, bir süre için müstahkem yerlere karşı düzenler kuracak. Daniel 11:24.

Aktium'dan sonra, Roma MÖ 30'da Mısır'ı bir eyalet haline getirdi. Üç yüz altmış yıl sonra, 330'da, Konstantin imparatorluğun başkentini Roma'dan Konstantinopolis'e taşıdı. Bu "zaman", kehanet bakımından papalık yönetiminin 1.260 yılıyla ve 5-9. ayetlerdeki 7 yıllı örtüşür.

16. ayetten itibaren putperest Roma İmparatorluğu, Makabilerin Roma ile yaptığı ittifakı ve Mesih'in soyunu da kapsayarak 30. ayete kadar egemendir. Yine de 16-30. ayetler, 31-39 ve 41-45. ayetlerle uyumludur. Böylece Daniel 11'in son 30 ayetinde, 40. ayet hariç, tutarlı bir peygamberlik çizgisi ortaya çıkar; 40. ayette "zamanın sonu" 1798 ve 1989'da işaretlenir.

2 ve 3. ayetlerdeki küçük istisnalarla — sekiz başkandan sonuncusunun Birleşmiş Milletler'in on kralını kontrol etmeye geçtiği yer — ilk iki ayet 40. ayetle örtüşür ve Pazar yasasını ve altıncı

krallıktan yedinci ve sekizinci krallıklara geçişi temsil eder. 3 ve 4. ayetler, 45. ayet ve Daniel 12:1 ile örtüşür; Yunan krallığının yükselişini ve düşüşünü tasvir eder ve 41. ayetten Daniel 12:1'e kadar papalığın kuruluşu ve yıkımıyla paralellik gösterir. Hem kadın hem de bindiği canavar yardım olmaksızın sona erer; böylece Daniel 11'in başlangıcı ve sonu, 40. ayetin tarihî anlatısının dışında çerçevelenir. Büyük İskender, Sur'un fahişesiyle zina eden Birleşmiş Milletler'i simgeler (41. ayetten itibaren kuzeyin kralı); o hem canavar hem de ejderhadır.

Dokuzuncu ve Onuncu Dizeler

5-9. ayetler 1798'de, "son zaman"da sona ererken, 10. ayet 1989'u işaretler. Dolayısıyla 9. ve 10. ayetler arasındaki aralık—1798'den 1989'a—40. ayetin açığa çıkarılmış bölümünü temsil eder ve onun gizli tarihini başlatır. Açıklığa kavuşturmak için: Daniel 11'deki neredeyse her ayet, papalığın 538'den 1798'e kadarki egemenliğini yansıtır. 40. ayet 1798'den ABD'deki Pazar yasasına kadar olan dönemi kapsar. 6-9. ayetler papalık dönemini temsil ederken, 10. ayet 1989'da SSCB'nin çöküşünü önceden haber verir. Bu nedenle, 11-15. ayetler, 16, 31 ve 41. ayetlerde temsil edildiği üzere, 1989'dan Pazar yasasına kadar uzanır.

40. ayet iki bölüme ayrılır. İlki, 1798–1989 dönemini kapsar; "zamanın sonu" ile başlar ve yine "zamanın sonu" ile sona erer. İkinci yarı, birincinin sona erdiği yer olan 1989'da başlar. 1 ve 2. ayetler, 1989'da başlayan bir başkanlar silsilesini tanımlar ve bu, 40. ayetin ikinci kısmıyla örtüşür. 11. ayet 2014'te Ukrayna savaşının başlangıcına işaret ederken, 12. ayet galip gelen güney kralının kendi üzerine getirdiği sonuçları vurgular. 13. ayet gerçekleşmeye yakındır; ancak burada şunu not ederiz: 11. ayet, 40. ayetin ikinci kısmı (1989 sonrası) içinde yer alır, fakat Pazar yasasından (41. ayet) öncedir.

13-15. ayetler, putperest Roma'nın o savaşla bağlantılı olarak insan işleri üzerinde nüfuz kurmaya başladığı yıl olan MÖ 200'deki Panium Savaşı'na işaret eder. 16. ayetteki Pompeius'un Kudüs'e girişinden çok önce gerçekleşmiş olan bu olay, 41. ayetin ABD'deki Pazar yasası olarak tanımlanmasına dair tarihsel kanıt sağlar.

Daniel 11'deki her peygamberlik çizgisi ve onun tarihsel gerçekleşmesi ya 40. ayetin tarihi (1798'den Pazar yasasına kadar) içinde yer alır ya da 41. ayetten Daniel 12:1'e kadar uzanır. 45. ayetin içinde, 1, 2, 7-15 ve 40. ayetler—toplamda on iki ayet—satır üzerine satır yöntemiyle okunduğunda 40. ayetin zaman çizelgesine uygulanır. 40. ayet 1989'da iki bölüme ayrılır. 1, 2 ve 10-15. ayetler onun ikinci yarısıyla uyumludur. 1 ve 2. ayetler yeryüzü canavarının tarihinde başkanlar silsilesini izlerken, 10-15. ayetler 1989'dan Pazar yasasına kadar kuzeyin kralı (papalık gücü) tarafından yürütülen üç vekâlet savaşını tasvir eder. Üç vekâlet savaşı, 40. ayette "savaş arabaları, gemiler ve atlılar" olarak tanımlanan Amerika Birleşik Devletleri ile başlar.

Bir sonraki yazıda devam edeceğiz.